

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5311/2020
23.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Радмило Милуновић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд и Општине Савски венац, коју заступа Градско правобранилаштво, Одељење за Врачар, Звездару, Палилулу, Савски венац, Стари град, Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 2940/20 од 04.06.2020. године, у седници одржаној 23.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 2940/20 од 04.06.2020. године.

Образложење

Првостепеним решењем о трошковима парничног поступка садржаним у ставу другом изреке решења Вишег суда у Београду П 12718/18 од 20.01.2020. године, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 2940/20 од 04.06.2020. године, ставом првим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке решења Вишег суда у Београду П 12718/18 од 20.01.2020. године, тако што је обавезана тужиља АА из ... да туженој Градској општини Савски венац на име трошкова парничног поступка исплати износ од 82.500,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој Градској општини Савски венац на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 45.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Против другостепеног решења тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан,

док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Наиме, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана закона не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којом је одлучено о трошковима поступка што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, то Врховни касациони суд налази да ревизија тужиоца није дозвољена.

Околност што је другостепени суд преиначио одлуку о трошковима поступка не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с`обзиром на то да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка никада није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија у смислу члана 403. у вези са чланом 428. став 1. и 420. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић